

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/121/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010143
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713010143.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.02.2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného B.. F. T., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm.c/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného B.. F. T. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/38/2013, zo dňa 15.10.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného B.. F. T. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/38/2013 zo dňa 15.10.2014 bol obž. B.. F. T. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm.c/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 04.07.2010 v čase okolo 21.30 h v meste Q., okr.Q., v bytovom dome na ul.J. I. XXXX/XXX, na X.poschodí v priestoroch schodiska po vzájomnej slovnej hádke strčil do D. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., J. I. XXXX/XXX, bývajúceho na X.poschodí, po čom menovaný stratil rovnováhu, spadol na schodisko, pričom ako sa snažil zachytiť pravou rukou zábradlia, to ho zvrtilo, následkom čoho dopadol telom na ľavú ruku, čím mu bolo spôsobené zranenie a to trieštivá dislokovaná vnútrokĺbová zlomenina dolného konca vretenej kosti s vyklbením zápästia, odlomenie styloidného výbežku dolného konca lakťovej kosti, odreniny kože na hrudníku a odreniny kože tváre v obočí s dobou liečenia a práceneschopnosti v dĺžke 12 mesiacov a 27 dní.

Za toto konanie okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, pričom mu výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Ďalej mu súd uložil povinnosti - príkazy spočívajúce v nahradení spôsobenej škody v skúšobnej dobe, podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

V neposlednej rade súd obžalovanému uložil aj povinnosť nahradiť poškodeným D. H., nar. XX.XX.XXXX vo Q., trvale bytom Q., J. I. XXXX/XXX, škodu vo výške 6 681,-€ a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 4 546,12 €.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný B.. F. T.. Z písomných dôvodov jeho odvolania v podstate vyplynulo, že nesúhlasí s rozsudkom okresného súdu, tento považuje za nezákonný vzhľadom na skutočnosti, že už samotné prípravné konanie podľa jeho názoru vykazovalo chyby. V tejto súvislosti poukázal na obhliadku miesta činu, z ktorej bola vypracovaná dokumentácia vyšetrovateľom a ktorá neopisuje reálny stav miesta, kde sa incident odohral, keďže bytovka prešla výraznou stavebnou úpravou, pri ktorej bol vymenený výťah a obloženie výťahovej šachty. Pôvodné riešenie s pletivom umožňovalo výhľad na celé schodisko vedúce k medziposchodiu.

Dokumentácia z obliadky miesta činu tak automaticky spochybňuje opisovaný skutok obvineného, pretože sadrokartónové obloženie neumožňuje výhľad na schodisko ani na medziposchodie. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal na to, že hlavným dôkazom v tomto prípade je dokumentácia z miesta činu, z ktorej musel vychádzať aj súdny znalec. Vo vzťahu k znaleckému posudku obžalovaný namietal, že znalec sa nemôže venovať odborným otázkam, ktoré patria do kompetencie orgánov činných v trestnom konaní a súdu. Podáva len posudok o skutkových otázkach, pričom nesmie prijímať právne závery, resp. vyjadrovať sa k právnym otázkam alebo ku skutočnostiam, na ktoré treba osobitné odborné znalosti. Znalecký posudok vypracovaný vo veci neobsahoval lekárske vyšetrenia zo dňa, keď došlo k úrazu, kde bolo uvedené požitie alkoholu a pokus o napravenie zlomeniny. Tak isto obžalovaný hodnotí vyjadrenia znalca na súdnom konaní, ako podávané nad rámec jeho odborných znalostí a účelovo v prospech poškodeného. V neposlednej rade obžalovaný namietal, že obžaloba priebeh skutku riadne nepreukázala a v tejto súvislosti obžalovaný uviedol, čo je potrebné v trestnom konaní vykonať a na čo sa zamerať. V tomto smere sa obžalovaný vyjadril k vykonaným dôkazom a zisteným skutkovým okolnostiam. Podľa obžalovaného jeho obrana prebiehala súčasne s útokom poškodeného, išlo o reflexívne konanie. Vzhľadom na úder päťou, odstrčenie obžalovaný považuje za primerané. Toto nebolo celkom zjavne neprimerané povahy a nebezpečnosti útoku. Ďalej obžalovaný opísal podmienky nutnej obrany. Vo vzťahu k správaniu poškodeného po incidente obžalovaný poukázal na to, že má dve svedectvá, ktoré by preukázali, že aj po incidente a zranení sa poškodený vracal domov pod vplyvom alkoholu. Je preto pravdepodobné, že mohlo dôjsť k ďalším zraneniam a zhoršeniu hojenia predmetného zranenia nie pričinením obžalovaného, ale nezodpovedným a laxným správaním poškodeného. Z uvedeného dôvodu namietal závery znaleckého posudku. Preto požiadal krajský súd o oslobodenie v zmysle ust. § 285 písm. a/ Tr.por., pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal tak, ako je popísaný v petite obžaloby a písmeno b/ incident nie je trestným činom. Ďalej žiadal o zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu a nariadenie, aby prvostupňový súd doplnil dokazovanie v naznačenom smere. Na záver odvolania poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Žilina, Jtk 11/9 vo vzťahu k výpovedi poškodeného (svedka) ako jediného priameho dôkazu. V tomto smere obžalovaný uviedol, že výpoveď svedka poškodeného bola a je motivovaná najmä nepriateľstvom, ktoré pretrvávalo už pár rokov pred domnelým skutkom.

Na verejnom zasadnutí obhajkyňa obžalovaného sa stotožnila s podaným písomným podaním a navrhla mu vyhovieť.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí na rozdiel od obhajoby uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom vo všetkých výrokoch a preto navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr.por.

Poškodený D. H. sa na verejnom zasadnutí k veci nevyjadril.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí požiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený tak, ako to navrhla jeho obhajkyňa, pretože konal v nutnej obrane, mal výhrady ku konaniu a k znaleckému dokazovaniu tak, ako je to uvedené v odvolaní a preto požiadal súd o spravodlivé rozhodnutie v intenciách jeho odvolania.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obž. B.. F. T. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že zo spáchania trestnej činnosti obžalovaného usvedčuje poškodený D. H., ktorý popísal priebeh skutku a zranenia, ktoré mu pritom vznikli. V tomto smere ani odvolací súd nemal pochybnosť o tvrdeniach poškodeného, keďže tieto zodpovedali lekárske správy, či už prvotného ošetrojúceho lekára G. H., ako aj ďalších lekárov Nemocnice Zvolen a FNŠP F.D.Roosevelta v Banskej Bystrici, ktorí sa podieľali na vyšetreniach a liečbe poškodeného. Výpovedi poškodeného zodpovedali aj závery súdneho znalca G. C. I., ktorý podrobne ozrejmil mechanizmus vzniku zranenia poškodeného, pričom aj znalec považoval vzhľadom na vzniknuté zranenia za vierohodnejšiu verziu skutkového deja uvedenú poškodeným. V tejto súvislosti pokiaľ išlo o vplyv alkoholu na vznik zranenia u poškodeného, prvostupňový súd mal preukázané zo znaleckého posudku G. L., že poškodený v čase o 21.30 h mal mať (po prepočte) koncentráciu alkoholu v krvi v hodnote 0,32 - 0,42 promile. Znalec G. I. následne doplnil svoj znalecký posudok v tom, že závery znalca G.L. po prepočte alkoholu u poškodeného nemajú vplyv na jeho znalecké závery, pretože uvedenú hodnotu alkoholu u poškodeného vyhodnotil ako malú.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu sa aj krajský súd stotožnil s ustálením skutkového stavu tak, ako ho zistil okresný súd vrátane zistenej PN a doby liečby, ktorá u poškodeného presiahla viac ako 42 dní, čo je hranica pre konštatovanie a právne posúdenie spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného prvostupňový súd správne uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm.c/ Tr.zák., pretože inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil mu ťažkú ujmu na zdraví. Svoje rozhodnutie okresný súd v odôvodnení rozsudku náležite odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa aj krajský súd stotožnil a aby sa neopakoval, v podrobnostiach naň poukazuje.

K odvolacím námietkam obžalovaného je potrebné uviesť, že pokiaľ ide o námietku voči znaleckému posudku znalca G. I., že znalec sa zaoberal otázkami, ktorými mu neprislúchalo sa zaoberať, odvolací súd konštatuje, že nemohol prihliadnuť k tejto námietke. Znalec pri zisťovaní mechanizmu vzniku zranení poškodeného sa totiž musel vysporiadať aj s priebehom skutkového deja, ktorého výsledkom bolo predmetné zranenie poškodeného. Za tým účelom musel vyhodnotiť aj verziu skutku uvádzanú obžalovaným a poškodeným. Odvolací súd ďalej musel vyhodnotiť námietku obžalovaného, že dokumentácia z obhliadky miesta činu týkajúca sa sadrokartónového obloženia šachty výťahu, ktoré neumožňovalo výhľad na schodisko ani na medziposchodie po rekonštrukcii je irelevantná. Táto okolnosť vo vzťahu k vzniknutému zraneniu poškodeného, ktorý bol bezprostredne po skutku odvezený na ošetrovanie do nemocnice, kde po ošetrovaní bol ihneď prijatý na hospitalizáciu, je nepodstatná. Obdobne nebolo možné prihliadnuť na námietku ohľadne požitého alkoholu poškodeným, ktorý mal podľa obžalovaného spôsobiť istú stratu jeho rovnováhy. K množstvu požitého alkoholu poškodeným bol v trestnom konaní vypracovaný znalecký posudok, ktorého závery nezmenili deklarovaný záver znalca G. I. ohľadne mechanizmu vzniku zranenia poškodeného. V neposlednom rade neobstojí ani námietka obžalovaného, že k ďalším zraneniam a zhoršeniu hojenia zranenia poškodeného malo dôjsť nezodpovedným a laxným správaním poškodeného požívaním alkoholických nápojov počas liečby. V tejto súvislosti znalec nezistil v zdravotnej dokumentácii poškodeného nijakú zmienku o tom, že by bol poškodený počas liečby utrpel nejaký úraz, že by nedodržiaval liečebný režim, alebo že by sa na kontrolu dostavil pod vplyvom alkoholu. Vzniknuté komplikácie pri liečbe poškodeného totiž boli spôsobené samotným priebehom liečenia tak závažného zranenia, ako to opísal súdny znalec.

V závere odvolania sa obžalovaný odvolával na konanie v nutnej obrane. S týmto záverom obhajoby obžalovaného sa ani odvolací súd nestotožnil a to z rovnakých dôvodov ako prvostupňový súd, ktorý dôvody podrobne uviedol na str. 9 napadnutého rozsudku. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd vyhodnotil námietky obžalovaného v celku ako účelové, ktoré mali zbaviť obžalovaného trestnej zodpovednosti alebo túto znížiť na minimum.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému. Pri jeho ukladaní prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona bol povinný prihliadnuť. V tomto smere správne poukázal na závažnosť zranenia poškodeného, ktoré zanechalo trvalé následky v podobe sťaženia spoločenského uplatnenia. Súčasne správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy a pomery, pričom u obžalovaného nezistil poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. V rámci individuálnej a generálnej prevencie aj podľa záverov odvolacieho súdu podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s určením skúšobnej doby s probačným dohľadom v trvaní 3 rokov je pre obžalovaného primeraným trestom s kladením dôrazu na jeho výchovnú funkciu. Takto uložený trest aj podľa krajského súdu splní svoj účel v zmysle trestného zákona.

V prípade výroku o náhrade škody je potrebné konštatovať, že ani v tomto prípade prvostupňový súd nepochybil, keďže výšku spôsobnej škody mal riadne vyčíslenu a preukázanú.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného B.. F. T. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.